

[Aage Brusgaard]

stiller jord til rådighed. Jeg kan også spørge, om det får umiddelbar betydning for dem nu eller først ved et eventuelt salg af disse mink-farme og kyllingefarme.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Jamen det var da en interessant oplæsning fra Landbrugsmagasinet, vi her var vidne til. Jeg vil sige, at overskriften i den pågældende artikel ikke står for min regning; det er en, redaktøren har lavet. Men det er rigtigt, at der længere nede står, at jeg forudser et flertal bag denne lov, og det var et fromt ønske, jeg udtrykte den mandag morgen, hvor jeg skrev den artikel. Jeg troede faktisk, det kunne lade sig gøre. Det så det ud til på det tidspunkt, og jeg havde også et virkeligt ønske om, at det ville ende sådan.

Jeg synes, landbrugsloven fortjener det. Jeg synes ikke, argumentationen fra Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet i den sidste fase var så afvigende fra det, der lå på bordet, at det kunne ende, som det endte. Jeg kan kun tolke det således, at det er af politiske grunde, man nu har vedtaget at stemme imod dette lovforslag. Der må være gået politik i det.

Så må jeg desværre bare konstatere, at mit ønske ikke gik i opfyldelse. Det er selvfølgelig kedeligt; men at det er uheldigt, at der ikke er et bredt flertal, betyder jo ikke, at loven er uheldig. Tværtimod synes jeg, det er en god lov; men jeg synes, det er kedeligt for oppositionen, at den ikke vil være med. Og om loven får en lang levetid, skal jeg ikke kunne sige; men der er dog én ordfører, der i dag har sagt, at man ville tage initiativ til ændring af loven hurtigst muligt eller i hvert fald i løbet af et par år. Så der er altså noget, der tyder på, at der er nogle, der pønser på, at levetiden ikke skal blive så lang.

Jeg håber faktisk, den bliver lang, for jeg synes, loven er så god, at den fortjener det.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Tak for en – synes jeg – i virkeligheden rimelig stilfærdig debat om dette lovforslag. Jeg tror i virkeligheden også, at der er bred tilslutning til det. Så det er måske mere den politiske situation, vi er i, hvor der skal være et valg senest den 6. december, der gør, at man ikke har samlet sig mere om det. Men det er mit ind-

tryk, at dette lovforslag rammer mange af følelserne hos landmændene og ude i landdistrikterne. Jeg vil ikke komme ind på de enkelte detaljer, men bare fremdrage nogle få ting:

Det er rigtigt, som nogle siger, at man prøver at tilgodese både det produktive landbrug og livet på landet, og jeg kan ikke se, at det kan være nogen forkert udfordring at give sig selv. Derfor liberaliserer vi reglerne for mindre bedrifter på landet i forbindelse med og i forlængelse af indenrigsministerens rapport om landdistrikterne, en rapport, der i øvrigt blev rost fra mange sider, også specielt for det punkt, som vi nu indarbejder i landbrugsloven. Selv mange Venstrefolk roste den og var endda overordentlig positive og fremhævede, at det var noget af det mest positive i indenrigsministerens landdistriktsredegørelse. Og det er det, der nu bliver indarbejdet her, og det er vi tilfredse med.

Det betyder, at der bliver mange enheder, og det betyder, at bedrifterne kan få lov til at vokse naturligt – måske langsomt for nogle, men de kan vokse, også for dem, der ikke er heltidslandmænd.

Loven lægger op til en bedre arrondering, således at jorden bliver samlet omkring bygningerne, hvor dyrene er. Det er en driftsøkonomisk fordel for landmanden, og det er det også for samfundet.

Loven lægger op til bedre miljøregler, og som noget nyt lægger den op til det, jeg har kaldt et veterinært forsigtighedsprincip. Det er tankerne fra 1989 om, at der skal være et besætningsloft, der nu bliver realiseret. Det er der god baggrund for, for vi ved alle, at det kan være svært at styre smitte i meget store besætninger.

Jeg var i går sammen med en meget kendt landmand, der fortalte mig, at hvis han skulle have en ny ejendom – og det skulle han; han er ved at etablere en ny ejendom – så ville han ikke købe en, der ligger ud til en offentlig vej, for så risikerede han jo at få smitte fra de grisebiler, der kørte forbi; så skulle den ligge langt væk. Og det vil sige, at dybt inde i landmændenes sjæl er der det veterinære forsigtigheds-hensyn, at man ikke skal have for store enheder for tæt på hinanden. For er der noget, der går galt, er det svært at få under kontrol. Salmonellaundersøgelserne har jo også vist, at der kan være en vis rimelighed i ikke at have for voldsomt store besætninger.